

מסכת ראש השנה

פרק ד משנה ד

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְקַבְּלִין עֲדוּת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם. פַּעַם אַחַת
נִשְׁתַּהוּ הָעֵדִים מִלְּבָא, וְנִתְקַלְקְלוּ הַלְוִיִּם בַּשִּׁיר. הַתְּקִינוּ לִשְׁלֹא
יְהִי מְקַבְּלִין אֲלָא עַד הַמִּנְחָה. וְאִם בָּאוּ עֵדִים מִן הַמִּנְחָה
וְלִמְעֵלָה, נוֹהֲגִין אוֹתוֹ הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְלִמְחָר קֹדֶשׁ. מִשְׁחָרֵב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ הִתְקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, לִשְׁתִּימוֹ מְקַבְּלִין עֲדוּת הַחֹדֶשׁ
כָּל הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן קִרְיָה, וְעוֹד זֹאת הִתְקִין רַבֵּן
יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, לְשַׁאפְּלוֹ רֹאשׁ בֵּית דִּין בְּכָל מָקוֹם, לִשְׁלֹא יְהִי
הָעֵדִים הוֹלְכִין אֲלָא לְמָקוֹם הַנִּזְעָד: